

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/85/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323010514
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4323010514.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin prevádzkačstva podľa § 355 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno j/ Trestného zákona o odvolaní obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 29.05.2023, sp. zn. 2T/55/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12. septembra 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku, z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o zhabaní veci.

V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nezmenený

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný uznaný vinným pre zločin prevádzkačstva podľa § 355 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že :

ako vodič osobného motorového vozidla značky C. C., bielej farby s maďarskými EČV: D. XXX, VIN: E. dňa 03.11.2022 v čase o 00.45 h. umožnil osobám, ktorí nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, nedovolené prekročiť štátnu hranicu F. a B. D., a to tým spôsobom, že tieto osoby predtým naložil v presne nezistenom čase v podvečerných hodinách na presne nezistenom mieste na území Maďarska do motorového vozidla zn. C. C. s EČ: D. XXX a tieto previezol cez hraničný priechod B. D. s F., G. - C. na územie B. D. a následne s nimi chcel pokračovať cez Slovenskú republiku na bližšie neurčené miesto, pričom za hraničným priechodom v Šahách na Hontianskej ceste bol zastavený službukonajúcou hliadkou PZ, kde pri kontrole vozidla bolo zistené, že sa vo vozidle nachádza 10 osôb zo B. A. D. vystupujúcich pod identitou H. A. F., nar. XX.XX.XXXX, I. A. F., nar. XX.XX.XXXX, J. A. K., nar. XX.XX.XXXX, I. L., nar. XX.XX.XXXX, A. A. D., nar. XX.XX.XXXX, I. A. M. K., nar. XX.XX.XXXX, A. M., nar. XX.XX.XXXX, N. A. O., nar. XX.XX.XXXX, I. A. B., nar. XX.XX.XXXX, F. A., nar. XX.XX.XXXX, všetci bez dokladov totožnosti a bez udelených platných víz umožňujúcich osobám pochádzajúcim z tretích krajín vstup a zotrvanie na území Slovenskej republiky.

Za to mu súd I. stupňa uložil:

- podľa § 355 odsek 3 Trestného zákona za použitia § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov,

- podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

-podľa § 65 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 5 rokov,

-podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí, a to 1 kus mobilného telefónu P. D. XX, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX/XX, 1 kus SIM karty mikro zn. E. Q. XXX XXX XXXXXX, č. karty XXXXXXXXXXXXXXXXXX a 1 ks dátovej SIM karty s číslom XX XXX XXX XX, č. XXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktoré sa nachádzajú na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Leviciach a sú evidované v knihe zaistených vecí pod evidenčným číslom 2/2023,

-podľa § 83 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona zhabanie vecí, a to motorového vozidla zn. C. C. XXXX X.X M. bielej farby, evidované v Maďarsku, EČV: D., VIN: E., ktoré sa nachádza na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Leviciach.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadol obžalovaný, čo do výroku o treste. V jeho písomnom zdôvodnení, prostredníctvom obhajcu poukazoval na dĺžku väzby, domáhal sa priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. b, n/ Tr. zák. pretože napomáhal ako len vedel a mohol, nevedel, že sa dopúšťa trestnej činnosti, poukazoval na svoj nepriaznivý zdravotný stav. Domáhal sa uloženia podmienčného trestu odňatia slobody v kombinácii s trestom vyhostenia.

Na verejnom zasadnutí :

- obžalovaný uviedol, že migranti mu ukazovali nejaké doklady, nevedel, že tieto sú falošné, býval v Q. republike, kde žije jeho sestra ku ktorej prišiel len na návštevu a mal odísť domov, zotrval na podaných dôvodoch odvolania, vzhľadom na súčasnú legislatívu a trestnú politiku Európskej únie sa pristupuje prevádzacom podstatne benevolentnejšie napr. prepustenie takmer 1500 prevádzáčov z nápravno-výchovného zariadenia v F., prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil okolnosti prípadu a pomery páchatela, predovšetkým jeho veľmi vážny zdravotný stav, ktorý je doslova život ohrozujúci, a preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok s tým, aby odvolací súd sám rozhodol tak, že mu uloží prísnejší výchovný podmienčný trest v kombinácii s trestom vyhostenia z územia SR, ako aj s poukazom na to, že je už takmer jeden rok obmedzovaný na svojej osobnej slobode formou väzby, - prokurátor krajskej prokuratúry považoval uložené tresty za súladné s Trestným zákonom a jeho zásadami pre ukladanie trestu, a to ako z hľadiska druhu, tak aj výmery, odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné a podľa § 319 Trestného poriadku ho navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou obžalovaným – nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa po prijatí vyhlásenie obžalovaného o vine vykonal dokazovanie v dostatočnom a možnom rozsahu a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, a to všetko za dodržania určitých zásad tzv. kontradiktórneho procesu zakomponovaných do Trestného poriadku. Pri tomto postupe sa nedopustil takých chýb, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal na prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine, dôkazy, ktoré vykonal, ktoré následne aj vyhodnotil a to v zmysle právnych úvah uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolací súd zistil, že pri tomto súde I. stupňa postupoval v súlade s kritériami ustanovenia § 2 odsek 12 Tr. por. a to vrátane zaujatia stanoviska k obhajobe obžalovaného. Tieto jeho právne závery považuje odvolací súd za správne a logické a preto v podrobnostiach na ne len odkazuje.

Súd I. stupňa na základe riadne zisteného skutkového stavu v súlade s § 2 odsek 10 Tr. por. a správnym vyhodnotením dôkazov správne zistil, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky formálne znaky zločinu

prevádzachstva podľa § 355 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Odvolacie námietky obžalovaného čo sa týka druhu a výmery uloženého trestu odňatia slobody nepovažoval odvolací súd za dôvodné. Už súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu prihliadol na osobné pomery obžalovaného, obzvlášť jeho nepriaznivý zdravotný stav. Osobné pomery páchatel'a sú však len jedným zo zákonných kritérií rozhodných pre určenie druhu a výmery trestu v zmysle § 34 Tr. zák. Ďalšími sú okolnosti na ktoré poukázal už súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Súd I. stupňa u obžalovaného správne zistil len poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j, l/ Tr. zák., keď ohľadne ďalších podľa § 36 písm. b/, n/ Tr. zák. zaujal správne právne stanovisko. Nie je možné akceptovať jeho argumentáciu ohľadne postupu justičných prípadne iných orgánov cudzieho štátu k páchatel'om trestnej činnosti súvisiacej s prevádzachstvom, pretože tieto majú platnosť a účinnosť len na ich území a nie je možné ich automaticky aplikovať na území Slovenskej republiky. Paradoxne vyznievajú odvolacie námietky obžalovaného o tom, že si nebol vedomý, že sa dopúšťa trestnej činnosti a to vo vzťahu k tomu, že v konaní pred súdom dal dobrovoľne a na základe vlastného rozhodnutia vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom I. stupňa aj prijaté a ktoré nie je možné odvolať ani napadnúť odvolanie. Preto výrok o vine nebol predmetom prieskumného konania odvolacieho súdu.

Aplikáciu ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu súd I. stupňa odôvodnil osobou obžalovaného (tento výrok nebol napadnutý odvolaním prokurátora v neprospech obžalovaného), pričom zároveň zdôraznil závažnosť spáchanej trestnej činnosti.

Súd I. stupňa správne vyhodnotil všetky skutočnosti rozhodné z hľadiska určenia druhu trestu a jeho výmery a pri aplikácii ustanovenia § 39 odsek 1, 3 písmeno d/ Tr. zák. dospel k správne záveru, že účel trestu u obžalovaného môže byť splnený len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom upravenej trestnej sadzby (7 až 9 rokov) a to vo výmere troch rokov a šesť mesiacov (maximálne možná znížená hranica trestnej sadzby bola vo výmere dvoch rokov). Takto uložená výmera trestu zodpovedá osobe páchatel'a ako aj okolnostiam prípadu a ustálenej súdnej praxi. Obžalovaný je cudzincom, ktorý nemá žiadne bydlisko ani pobyt na území B. republiky, uviedol, že už päť rokov žije v Q., kde aj pracoval. I napriek tomu, že mal legálny zdroj príjmov, tak sa dopustil trestnej činnosti na území Slovenskej republiky a to so zistným úmyslom ako sám uviedol pri svojom zadržaní. Niet pochýb o tom, že trestná činnosť v súvislosti s nelegálnou migráciou a prevádzachstvom má vysoko organizovaný a cezhraničný charakter, čo jej dáva vysoký stupeň závažnosti z pohľadu jej protiprávnosti nie len na území B. republiky, ale aj v ostatných štátoch. Aj na základe uvedených dôvodov preto súd I. stupňa správne obžalovanému uložil trest vyhostenia z územia B. republiky v strede zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ako aj trest prepadnutia vecí- mobilného telefónu s príslušenstvom, ktorý patrí obžalovanému a ktorý bol použitý na spáchanie trestnej činnosti.

V rámci prieskumnej povinnosti však zistil, že súd I. stupňa nebol dôsledný, keď napadnutým rozsudkom rozhodol aj o ochrannom opatrení – zhabaní vecí- motorového vozidla zn. C. C. XXXX X.X M. bielej farby, evidované v F., EČV: D., VIN: E., ktoré sa nachádza na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Leviciach.

Zákonné podmienky pre uloženie ochranného opatrenia- zhabania vecí ustanovuje § 83 Tr. zák. Súd I. stupňa uložil zhabanie vecí s poukazom na odsek 1 písmeno d/ tohto ustanovenia- teda z dôvodu, že predmetné motorové vozidlo nepatrí páchatel'ovi a je výnosom z trestnej činnosti. K tomuto odvolací súd uvádza, že toto motorové vozidlo v žiadnom prípade nie je výnosom z trestnej činnosti ale bolo len prostriedkom, ktorý použil obžalovaný na jej spáchanie. Obžalovaný nie je jeho vlastníkom.

Z odôvodnenia tohto výroku (strana 6) vyplýva, že je známy vlastník tohto vozidla, ktoré použil obžalovaný na spáchanie trestného činu a ktoré aj dobrovoľne vydal, pričom hodnota vecí nie je v zjavnom nepomere k miere závažnosti zločinu, pričom poukázal aj na účel tohto ochranného opatrenia – aby auto nemohlo slúžiť na páchanie ďalšej trestnej činnosti. Aj keď je možné súhlasiť s názorom súdu I. stupňa o účele ochranného opatrenia, musí byť pri jeho uložení dodržané citované ustanovenie a naň nadväzujúci procesný postup vyplývajúci z ustanovenia § 45 Tr. por. Keďže tento v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku dodržaný nebol, nebolo možné tento výrok považovať za súladný so zákonom a preto odvolací súd tento výrok len zrušil s tým, že v ostatných častiach zostal napadnutý rozsudok nezmenený.

Pretože odvolací súd nezistil iné pochybenia, ktoré by boli v prospech obžalovaného rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)